Nr. L 254/26 De Europæiske Fællesskabers Tidende 23.11.70

RÅDETS DIREKTIV

af 27. oktober

om indførelse af en fælles kreditforsikringspolice for mellem- og langfristede eksportforretninger med private købere

(70/510/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportkreditten har stor betydning i international handel og er et vigtigt middel i handelspolitikken;

de forskellige ordninger, som i de enkelte medlemsstater gælder for eksportkreditforsikring, kan på markederne i tredjelande føre til fordrejning af konkurrencen mellem Fællesskabets virksomheder;

harmonisering af de forskellige eksportkreditforsikringssystemer vil kunne lette samarbejdet mellem virksomhederne i medlemsstaterne;

derfor burde medlemsstaterne på de forskellige områder inden for eksportkreditforsikringen indføre fællespolicer eller foretage harmonisering for så vidt angår de væsentlige faktorer;

i alle medlemsstater vedrører en meget høj procentdel af de ydede garantier mellem- og langfristede eksportforretninger;

disse mellem- og langfristede eksportforretninger afsluttes både med private og med offentlige købere;

på grund af kreditternes forskellige karakter vil det være formålstjenligt at harmonisere forsikringsbetingelserne for leverandørkreditter og for finanskreditter hver for sig;

indførelse af en fællespolice for mellem- og langfristede eksportforretninger med private købere på basis af en leverandørkredit, ville være en vigtig faktor i harmoniseringen af kreditforsikringsteknikken;

det er vigtigt for Kommissionen at indhente medlemsstaternes repræsentanters synspunkter angående ethvert problem, der er forbundet med en ensartet anvendelse af dette direktiv,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Med forbehold af bestemmelserne i bilag D vedtager medlemsstaterne alle nødvendige love eller administrative bestemmelser for fra 1. september 1971 at indføre en »Fælles kreditforsikringspolice for mellem- og langfristede eksportforretninger med private købere (Almindelige garantibetingelser)« (bilag A) – i det følgende benævnt fællespolicen – og en til fællespolicen knyttet tillægspolice om udvidelse af garantien (kontraktopfyldelsesgaranti i forbindelse med den garanterede kontrakt) (bilag B og B/1).

2. Ved fortolkningen af fællespolicen og tillægspolicen skal medlemsstaterne følge bemærkningerne i de vedføjede bilag (bilag C og C/1).

Artikel 2

Medlemsstaterne skal drage omsorg for, at kreditforsikringsinstitutter, der overtager garantier for statens regning eller med dens støtte, forsikrer forretninger, som ligger inden for fællespolicens område, i overensstemmelse med denne polices bestemmelser og efter de af Rådet fastsatte særregler.

Artikel 3

1. Til fællespolicens anvendelsesområde hører eksportforretninger, for hvilke der er givet garanti under individuelle policer, og:

- som indebærer en kreditrisiko med en varighed på 24 måneder eller derover, en fabrikationsrisiko med en varighed på 12 måneder eller derover, eller begge de nævnte risici med en varighed på tilsammen 24 måneder eller derover,
- som er bestemt til en privat køber,
- som gennemføres på basis af en leverandørkredit.

2. De af fællespolicen omfattede eksportforretninger kan forsikres enten mod politiske risici alene eller mod både politiske og kommercielle risici samtidigt. I begge tilfælde gælder de i stykke 1 fastsatte ikrafttrædelsesbetingelser.

3. Fællespolicens bestemmelser gælder også ved dækning af de risici, som eksportøren løber i forbindelse med forretninger, der finansieres med finanskreditter, for så vidt finanskreditten ikke kan udnyttes, før kreditrisikoen opstår.

Artikel 4

Ved privat køber forstås efter fællespolicen enhver køber, som ikke er offentlig institution (stat, underordnede regionale institutioner som f.eks. provinser, amter, kommuner eller offentlige virksomheder), og som derfor ved en judiciel afgørelse eller administrativt kan erklæres konkurs.

Artikel 5

Kommissionen kan indhente udtalelse fra den i henhold til Rådets direktiv af 27. oktober 1970 om indførelse af en fælles kreditforsikringspolice for mellem- og langfristede eksportforretninger med offentlige købere[1]) nedsatte rådgivende Komité for eksportkreditforsikring i alle spørgsmål i forbindelse med den ensartede gennemførelse af dette direktiv.

[1]) EFT nr. L 254 af 23.11.1970, s. 1.

Artikel 6

Inden udløbet af en 2-årig periode beregnet fra fællespolicens ikrafttræden aflægger Kommissionen efter høring af den i artikel 5 nævnte Komité beretning om de i forbindelse med anvendelsen af fællespolicens artikler 3 og 13 indvundne erfaringer. I givet fald fremlægger den forslag til ændring af disse bestemmelser med henblik på deres tilpasning til de særlige krav, der muligvis ikke har kunnet opfyldes ved deres anvendelse. Den nævnte beretning kan dog til enhver tid efter begæring fra en medlemsstat forelægges Rådet som hastesag.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 27. oktober 1970.

På Rådets vegne
A. MÖLLER
Formand

BILAG A

FÆLLES KREDITFORSIKRINGSPOLICE

Mellem- og langfristede eksportforretninger med private købere

ALMINDELIGE GARANTIBETINGELSER

....[1]) (i det følgende benævnt »kreditforsikreren«) erstatter i overensstemmelse med disse almindelige betingelser den forsikrede de tab, som han måtte lide i forbindelse med den i de særlige betingelser nærmere angivne eksportforretning, hvis garantibegivenheden indtræffer.

AFSNIT I
GARANTIENS OMFANG

Artikel 1

Fabrikationsrisiko

Fabrikationsrisikoen er den risiko, den forsikrede har for at lide tab, hvis gennemførelsen af den forsikredes kontraktlige forpligtelser eller fabrikationen af de hos ham bestilte varer afbrydes for et tidsrum af 6 måneder, når den umiddelbare årsag til afbrydelsen er, at en eller flere af de i artikel 3 under litra B, C, D, E, G og H nævnte begivenheder, med udelukkelse af alle andre begivenheder, er indtrådt, eller en sådan begivenhed efter kreditforsikrerens afgørelse truer med at indtræde.

Hvis fabrikationen, på trods af, at en af de ovenfor nævnte begivenheder er indtrådt, fortsættes efter anvisning fra kreditforsikreren, og den forsikrede senere, enten fordi begivenheden ikke er afsluttet, eller fordi en ny begivenhed indtræffer, ikke kan opfylde sine kontraktlige forpligtelser fuldt ud, eller kreditforsikreren anser opfyldelsen af disse forpligtelser for uhensigtsmæssig, indtræder garantibegivenheden på dagen for afbrydelsen eller for afslutningen af fabrikationen, hvis der er forløbet 6 måneder, siden den oprindelige begivenhed indtrådte, eller siden den første i stk. 1 nævnte afgørelse.

[1]) Belgien: Office National du Ducroire,
Tyskland: Forbundsrepublikken Tyskland,
Frankrig: Compagnie Francaise d'Assurance pour le Commerce Extérieure,
Italien: Istituto Nazionale delle Assicurazioni,
Luxembourg: Office du Cucroire du Luxembourg,
Holland: Nederlandsche Credietverzekering Maatschappij N.V.

Artikel 2

Kreditrisiko

Kreditrisikoen er den risiko, den forsikrede har for at lide tab, hvis han ikke kan påna hel eller delvis fyldestgørelse af sit eksporttilgodehavende inden for 6 måneder efter forfaldstid, når den umiddelbare årsag til ikke-fyldestgørelsen er, at en eller flere af de i artikel 3 nævnte begivenheder, med udelukkelse af alle andre begivenheder, er indtrådt.

Hvis imidlertid en af de under A, B og E i artikel 3 nævnte begivenheder er den umiddelbare årsag til udeblivelse med betalingen, indtræder garantibegivenheden efter følgende retningslinjer:

- ved litra A: 9 måneder efter den nødlidende fordrings forfaldstid,
- ved litra B: når insolvensen indtræder,
- ved litra E: 6 måneder efter opfyldelsen af de formaliteter, der kræves til transferering til den forsikrede af de beløb, debitor har indbetalt til udligning af den garanterede fordring.

De forannævnte tidsfrister kan ikke sammenlægges.

Hvis de i artikel 3 under litra A og B nævnte begivenheder er udskudt i de særlige garantibetingelser, og fordringen ikke er betalt 3 måneder efter forfaldstid, bortfalder garantien for kreditrisikoen for den ubetalte fordring med udløbet af den nævnte 3 måneders frist, hvis ikke en anden af de i artiklen nævnte begivenheder har bevirket, at den forsikredes fordring ikke kan inddrives.

Artikel 3

Skadevoldende begivenheder

A. Debitors undladelse af at betale ved forfaldstid.

B. Debitors insolvens.

Insolvens foreligger:

Retlig insolvens:

1. enten på tidspunktet for en retskendelse om indledning af konkurs- eller tvangsakkordbehandling eller en dermed ligestillet retskendelse,
2. eller på tidspunktet for afslutningen af et udenretligt forlig mellem debitor og alle hans kreditorer, såfremt dette forlig kan bringes i anvendelse over for enhver af dem,

Faktisk insolvens:

3. eller på det tidspunkt, hvor der er gjort forgæves udlæg,
4. eller på det tidspunkt, hvor den forsikrede godtgør, at debitors finansielle situation er sådan, at selv en delvis betaling er usandsynlig, (og) (eller)[1] at der ved en udlægsforretning (og) (eller)[1] særlig ved en konkursbegæring kun kan forventes et resultat, der ikke står i rimeligt forhold til sagsomkostningerne.

C. Almindeligt moratorium bestemt af regeringen i debitors hjemland eller i et tredjeland, over hvilket betalingen skal afvikles.

D. Andre handlinger eller afgørelser fra en udenlandsk regerings side, der umuliggør opfyldelsen af eksportkontrakten.

E. Politiske begivenheder, økonomiske vanskeligheder eller love eller administrative bestemmelser uden for, som hindrer eller forsinker transfereringen af de til opfyldelse af de kontraktlige forpligtelser indbetalte beløb.

F. Lovgivning i debitors hjemland, som giver de af debitor ydede betalinger frigørende virkning, hvis de nævnte betalinger som følge af kurssvingninger ved konvertering til kontraktens møntfod på transfereringstidspunktet ikke længere er tilstrækkelige til fuld dækning af fordringens beløb.

G. Indtræden af en af følgende begivenheder uden for ....[2]): Krig eller borgerkrig, revolution, oprør, hvirvelstorm, oversvømmelse, jordskælv, vulkanudbrud eller springflod.

H. Forholdsregler eller afgørelser truffet af regeringen i ....[2]), med direkte sigte på udenrigshandlen, såsom eksportforbud, for så vidt som sådanne forholdsregler eller afgørelser er forårsaget af udviklingen på det internationale område.

Artikel 4

Garantiens ikrafttræden og dækningsområde

§ 1 – *Ikrafttræden*

Garantihæftelsen for fabrikationsrisikoen begynder på eksportkontraktens ikrafttrædelsesdag.

Garantihæftelsen for kreditrisikoen begynder:

- enten på datoen for hver delforsendelse eller delleverance, hvis der i henhold til eksportkontrakten ved forsendelsen eller leverancen for den forsikrede opstår et krav på betaling herfor på et eller flere nærmere fastsatte forfaldstidspunkter,

[1]) Kreditforsikreren er frit stillet med hensyn til valget af de to formuleringer.
[2]) Kreditforsikrerens land.

– og ellers på den dato, hvor den forsikrede ved opfyldelse af sine kontraktlige forpligtelser opnår krav på betaling i henhold til eksportkontrakten.

Er det i eksportkontrakten fastsat, at der ved dens indgåelse eller inden for et tidsrum af 60 dage efter indgåelsen skal erlægges en à conto betaling, åbnes en bekræftet eller ubekræftet remburs eller stilles en transfererings- eller betalingsgaranti for betalingen, udsættes garantihæftelsens ikrafttræden til tidspunktet for opfyldelsen af disse vilkår.

§ 2 – *Dækningsområde*

a) Fabrikationsrisikoen

Garantien for fabrikationsrisikoen dækker inden for kontraktsummens grænser den forsikredes udgifter i forbindelse med opfyldelsen af hans kontraktlige forpligtelser eller fabrikationen af de hos ham bestilte varer.

Garantien dækker ikke:

- udgifter til leverancer, for hvilke kreditrisikoen i henhold til § 1 i denne artikel er begyndt,
- den af den forsikrede til kreditforsikreren indbetalte risikopræmie,
- beløb, som den forsikrede har måttet erlægge i forbindelse med indløsning af en kontraktopfyldelsesgaranti.

b) Kreditrisikoen

Garantien for kreditrisikoen dækker (som nærmere angivet i de særlige garantibetingelser)[1] udelukkende den forsikredes fordring på hovedstol og renter, for så vidt den er forfalden til betaling, efter at garantiansvaret er begyndt.

Indgår rater, der er forfaldne til betaling inden kreditrisikohæftelsens begyndelse, ikke, kan de erstattes i henhold til reglerne for garantien for kreditrisikoen under forudsætning af,

a) at fabrikationsrisikoen er dækket,

b) og

- at kreditforsikreren i henhold til artikel 1 giver den forsikrede anvisning om fortsættelse af fabrikationen,
- eller at det i artikel 3, litra F, nævnte tilfælde er indtrådt.

Beløb, som skal betales til den forsikrede ifølge en i ....[2] bekræftet, uigenkaldelig remburs, eller som debitor skal tilsvare som morarenter, konventionalbod eller skadeserstatning er ikke omfattet af garantien for kreditrisikoen.

[1] Man stilles frit med hensyn til optagelse af den i parentesen anførte formulering.

[2] Kreditforsikrerens land.

c) Tillægsomkostninger

Garantien omfatter tillægsomkostninger, der som følge af en skade eller en truende skade med kreditforsikrerens godkendelse er afholdt for at undgå eller mindske tabet.

Som tillægsomkostninger anses:

- ved skade eller truende skade i forbindelse med en fabrikationsrisiko, finansierings- og lageromkostninger og omkostninger ved retslig eller udenretlig forfølgelse,
- ved skade eller truende skade i forbindelse med en kreditrisiko, kun omkostninger ved retlig eller udenretlig forfølgelse.

Vedrører omkostningerne også beløb eller fordringer, for hvilke der ikke er garanteret af kreditforsikreren, fordeles de forholdsmæssigt på garanterede og ikke-garanterede fordringer.

Sædvanlige inddrivelsesomkostninger – herunder protestomkostninger – godtgøres ikke.

d) Udenlandske leverancer

Garantien omfatter også udenlandske leverancer og ydelser, for så vidt de foreligger oplyst over for kreditforsikreren og er godkendt af denne. (Den forsikrede skal dog ikke indhente kreditforsikrerens godkendelse, hvis værdien af de udenlandske leverancer og ydelser hverken overstiger 10% af kontraktsummen eller 1.000.000 regningsenheder. Enhver forøgelse af den for udenlandske leverancer og ydelser godkendte andel kræver kreditforsikrerens samtykke.)[1]

Artikel 5

Truende skade

Indtræder en af de i artikel 3 nævnte begivenheder, eller truer en sådan begivenhed efter kreditforsikrerens opfattelse med at indtræde, er kreditforsikreren berettiget til at give den forsikrede enhver anvisning, der er egnet til at forhindre en skade i at opstå eller til at mindske dens virkninger, særlig:

a) hvis fabrikationsrisikoen er dækket, da at anmode den forsikrede om at afbryde fabrikationen eller helt eller delvis at undlade at opfylde de kontraktlige forpligtelser.

Et derved opstået tab vil

- enten, som afvigelse fra artikel 1, blive godtgjort efter reglerne om tillægsomkostninger, hvis afbrydelsens varighed er mindre end 6 måneder, og afbrydelsen er sket efter kreditforsikrerens anvisning,
- eller blive erstattet efter reglerne om fabrikationsrisiko, hvis afbrydelsens varighed er mindst 6 måneder;

[1] Man stilles frit med hensyn til optagelse af den i parentesen anførte formulering.

b) hvis fabrikationsrisikoen ikke er dækket, da at ændre, suspendere eller ophæve garantien for kreditrisikoen, for så vidt hæftelsen i henhold til artikel 4, § 1, stk. 2, endnu ikke er begyndt.

Artikel 6

Garantiprocent og maksimalt garantiansvar

§ 1 – Tab erstattes med den i de særlige garantibetingelser fastsatte garantiprocent og op til det i disse betingelser fastsatte maksimale hæftelsesbeløb.

§ 2 – Den forsikrede skal selv bære hele den af kreditforsikreren ikke dækkede andel.

Artikel 7

Ugyldighedsgrunde[2])

AFSNIT II

DEN FORSIKREDES FORPLIGTELSER

Artikel 8

Den forsikredes forpligtelser i forbindelse med forretningens afvikling

Den forsikrede skal på forsvarlig måde varetage alle handlinger i forbindelse med den garanterede forretning og følge alle anvisninger fra kreditforsikreren:

1. Uden kreditforsikrerens skriftlige samtykke må den forsikrede ikke godkende nogen ændring i kontraktbetingelserne eller i de til kontrakten knyttede sikkerheder. (Den forsikrede kan dog, uanset meddelelsespligten, undlde at indhente kreditforsikrerens samtykke til forhøjelser eller nedsættelser af kontraktsummen, der tilsammen hverken overstiger 10% af det oprindelige ordrebeløb eller 20.000 regningsenheder. Det samme gælder for en af debitor godkendt forlængelse af leveringsfristen, hvis den oprindelige leveringstid ikke overskrides med mere end 25%, og forlængelsen ikke udgør mere end 3 måneder i alt. Kreditforsikreren kan til enhver tid ophæve disse frigrænser.)[1])

2. a) Den forsikrede skal straks underrette kreditforsikreren om alle ham bekendt forhold, der kan betyde en forøgelse af risikoen eller frembyde en truende skade, særlig:

   - vanskeligheder ved aftagelse af leverancer eller ydelser, udstedelse eller udlevering af betalingsdokumenter;
   - debitors misligholdelse af kontraktlige forpligtelser, specielt manglende betaling af forfaldne fordringer, med angivelse af årsagen til misligholdelsen, for så vidt den er den forsikrede bekendt.

   b) I hvert enkelt tilfælde skal den forsikrede give kreditforsikreren meddelelse om manglende betalinger senest 30 dage efter deres forfaldstid.

3. Ved truende skade skal den forsikrede straks henvende sig til kreditforsikreren og rette sig efter denne afgørelser uden specielt at kunne påberåbe sig finansieringsvanskeligheder. Afgørelserne kan indebære, at alle foranstaltninger, som er indledt eller bør indledes, overlades til kreditforsikreren. Med henblik herpå kan kreditforsikreren kræve udstedelse af en uigenkaldelig fuldmagt samt overdragelse til kreditforsikreren i en over for tredjemand retsgyldig form af samtlige dokumenter og sagsakter, der beviser hans ret efter kontrakten, eller som blot kan benyttes ved retsforfølgning.

   Den forsikrede skal, hvis kreditforsikreren anser det for påkrævet, med hensyn til den garanterede fordring og særlig med hensyn til den selvrisiko, han skal bære i henhold til artikel 6, § 2, rette sig efter kreditforsikrerens afgørelser, og han skal tåle alle følgerne af disse, navnlig følgerne af konsolideringsaftaler, som kreditforsikreren har afsluttet eller tiltluttet sig eller er forpligtet til at gennemføre.

4. Den forsikrede er forpligtet til at give kreditforsikreren, dennes befuldmægtigede eller de af kreditforsikreren udmeldte sagkyndige alle oplysninger samt stille alle dokumenter til rådighed, som kreditforsikreren anser for påkrævede for at efterprøve den forsikredes erklæringer og krav, uden at dette medfører noget ansvar for kreditforsikreren. På kreditforsikrerens forlangende skal den forsikrede sørge for oversættelse af bilag, som foreligger på fremmede sprog.

5. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 4, § 2, litra c), skal den forsikrede bære alle omkostninger, der opstår i forbindelse med anvendelsen af denne artikel.

Artikel 9

Meddelelser om forretningens afvikling[2])

Artikel 10

Risikopræmie

§ 1 – Den forsikrede skal for garantien erlægge en risikopræmie, hvis størrelse og indbetalingsmåde fastsættes i de særlige garantibetingelser.

[1]) Man er frit stillet med hensyn til optagelse af den i parentesen anførte formulering.

[2]) Man er frit stillet med hensyn til optagelse af denne artikel.

§ 2 – Nedsættes de garanterede beløb eller afkortes risikoens varighed, tilbagebetaler kreditforsikreren delvis præmien, når der ikke er opstået skade.

Ved en skade i forbindelse med en fabrikationsrisiko vil kreditforsikreren nyberegne præmien under hensyntagen til nedsættelsen af de mod kreditrisiko dækkede beløb.

§ 3 – Ved alle tilbagebetalinger af risikopræmie, uanset årsagen tilbageholdes til dækning af kreditforsikrerens administrationsomkostninger 10% af det beløb, der skal tilbagebetales, dog mindst 50 regningsenheder for hver tilbagebetaling og højst 1.000 regningsenheder ialt inden for samme forsikringspolice.

§ 4 – Enhver ændring i eksportkontrakten medfører, med forbehold af forskrifterne i § 2, nyberegning af risikopræmien. (Ændringer i ordrebeløbet, som tilsammen ikke overstiger 2.000 regningsenheder, fører ikke til nyberegning af præmien.)[1])

§ 5 – Indbetaler den forsikrede ikke en præmierate, eller indgiver han begæring om erstatningsudbetaling, er kreditforsikreren berettiget til at kræve omgående indbetaling af alle senere forfaldende præmierater.

§ 6 – Modtagelsen af risikopræmie forpligter ikke i sig selv kreditforsikreren til erstatningsudbetaling i tilfælde af skade, idet en sådan forpligtelse i alle tilfælde beror på policens almindelige betingelser og på de særlige garantibetingelser.

Artikel 11

Følger af, at den forsikrede ikke overholder sine forpligtelser

§ 1 – Hvis den forsikrede helt eller delvist undlader at betale præmie eller et andet skyldigt beløb til kreditforsikreren, suspenderes kreditforsikrerens garantiansvar. Kreditforsikreren er endeligt frigjort for sine forpligtelser 15 dage efter, at kreditforsikreren forgæves har rettet påkrav til den forsikrede.

(Denne paragrafs forskrifter er ikke til hinder for, at kreditforsikreren ad retslig vej gør sine krav gældende over for den forsikrede.)[1])

§ 2 – Alle beløb, som den forsikrede skylder kreditforsikreren i henhold til denne garanti, og som ikke er indbetalt inden for en måned efter forfaldstid, skal (uden hensyn til, om der er rettet påkrav til den forsikrede eller ej)[1]) forrentes med ....[2]) fra deres forfaldstid.

Hvis der er blevet udbetalt en uberettiget erstatning, påløber renterne fra udbetalingen af erstatningen.

§ 3 – Undlader den forsikrede helt eller delvis at opfylde de ham i artiklerne 6 og 8 pålagte forpligtelser, eller forøges risikoen på grund af fejl fra hans side, fritages kreditforsikreren (uden varsel)[1]) for sine forpligtelser i henhold til garantien, og den forsikrede skal tilbagebetale alle i henhold til garantien modtagne erstatninger. Kreditforsikreren kan efter omstændighederne begrænse sin hæftelsesfritagelse, særlig under hensyntagen til fejlens eller undladelsens grovhed.

§ 4 – ... [3])

AFSNIT III

ERSTATNING

Artikel 12

Almindelige principper

§ 1 – Enhver udbetaling af erstatning forudsætter:

a) indgivelse af en skadesanmeldelse i form af en anmodning om erstatning, ledsaget dels af alle sådanne oplysninger og dokumenter, som kreditforsikreren anser for påkrævede til bevis for den forsikredes rettigheder, og dels af en tabsopgørelse;

b) (den forsikredes ordre til inkassobanken om indkassering af alle kontraktlige fordringer og bankens bekræftelse af, at den vil overføre alle til banken indgående beløb direkte til kreditforsikreren op til det beløb, som i henhold til artikel 16, er overdraget til kreditforsikreren.)[1])

§ 2 – Hvis de af den forsikrede til erstatning anmeldte tab vedrører omtvistede rettigheder, kan kreditforsikreren tilbagevise skadesanmeldelsen, indtil sagen er afgjort af den kompetente domstol.

Kreditforsikreren kan ligeledes tilbagevise en skadesanmeldelse i henhold til artikel 3, litra B, punkt 1, så længe den forsikrede ikke har tilvejebragt bevis for, at fordringen er blevet godkendt som fordring i den insolvente debitors bo.

§ 3 – Kreditforsikreren har ret til i løbet af 60 dage fra det seneste af de to i det følgende nævnte tidspunkter:

- datoen for udløbet af karenstiden,
- datoen for indleveringen af tabsopgørelsen og de andre i § 1 nævnte dolumenter.

[1]) Man er frit stillet med hensyn til optagelse af den i parentesen stående formulering.

[2]) Procentsatsen fastsættes af de nationale kreditforsikrere.

[3]) Under denne paragraf kan opregnes følgerne af fejl i forbindelse med anmeldelsespligten i henhold til artikel 9, såfremt en artikel 9 optages i policen. Det overlades til kreditforsikrerens frie skøn at fastsætte indholdet af disse bestemmelser.

at udmelde en sagkyndig til at efterprøve størrelsen af det tab, som den forsikrede kræver erstattet; den sagkyndiges vederlag afholdes efter reglerne i artikel 19.

§ 4 – Erstatning af tab er udelukket, hvis tabene skyldes, at:

a) den forsikrede eller en af hans befuldmægtigede, medkontrahenter eller underleverandører ikke har overholdt den garanterede eksportkontrakts bestemmelser eller love eller administrativt fastsatte bestemmelser, som var gældende ved afslutningen og opfyldelsen af eksportkontrakten, medmindre denne tilsidesættelse er den umiddelbare følge af en af de i artikel 3 anførte skadesbegivenheder, med udelukkelse af alle andre begivenheder, eller skyldes en anvisning fra kreditforsikreren;

b) debitor ved garantiens ikrafttræden ikke har opnået de importlicenser og andre tilladelser, som efter de på dette tidspunkt gældende love og administrative bestemmelser er nødvendige for kontraktens gennemførelse, medmindre disse licenser eller tilladelser først kunne fremskaffes på et senere tidspunkt;

c) debitor ikke opfyldte ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der var gældende på det tidspunkt, hvor garantien trådte i kraft;

d) der anvendes kontraktlige klausuler, som begrænser den forsikredes rettigheder på en usædvanlig måde (konventionalbod, tilbagetrædelsesklausul, force majeure m.v.).

§ 5 – Foreligger der i forbindelse med debitors forpligtelser over for den forsikrede hel eller delvis sikkerhedsstillelse fra tredjemands side, kan der kun blive tale om erstatningsberettiget skade, hvis den forsikrede:

- som følge af indtræden af en eller flere af de i artikel 3 anførte begivenheder hverken hos debitor eller tredjemand kan opnå hel eller delvis opfyldelse af deres forpligtelser, og
- han nøje har foretaget de handlinger og opfyldt de formaliteter, som er nødvendige, for at han kan udnytte de af tredjemand stillede sikkerheder.

§ 6 – Ved anvendelsen af erstatningsbestemmelserne, tages der ikke hensyn til forfaldsklausuler eller andre grunde, der fører til ophævelse af de betalingsfrister, der er indrømmet debitor. Kreditforsikreren er dog berettiget til at udbetale erstatningen før tiden; ikke påløbne renter erstattes i så tilfælde ikke.

Artikel 13

Anvendelse af indbetalinger og provenu ved realisation af stillet sikkerhed

Alle indbetalinger, uanset deres art, fra debitors eller hans garanters side eller for deres regning samt provenu ved realisation af stillet sikkerhed anvendes i tilfælde af skade og uden hensyn til parternes indbyrdes forhold efter følgende regler:

1. De modtagne beløb anvendes forlods til nedbringelse af hovedstol, renter (morarenter undtaget) og tillægsomkostninger vedrørende alle garanterede eller ikke-garanterede kontrakter, der er indgået med debitor:
   a) Beløb, der er bestemt til udligning af garanterede forretninger eller garanterede forfaldne fordringer, afskrives i denne rækkefølge, som de forfalder;
   b) Før den fordring, som skal erstattes, forfalder, afskrives indbetalinger, hvis anvendelsesformål ikke er bestemt, eller som er bestemt som betaling af ikke-garanterede forretninger eller fordringer, uanset love eller andre bestemmelser, kronologisk efter de garanterede og ikke-garanterede fordringers forfaldsterminer, og hvis disse forfaldsterminer falder sammen, forholdsmæssigt efter deres beløbsstørrelse;
   c) Efter at den fordring, som skal erstattes, er forfaldet, fordeles indbetalinger, hvis anvendelsesformål ikke er bestemt, eller som er bestemt til dækning af ikke-garanterede forretninger eller fordringer, forholdsmæssigt mellem de garanterede fordringer og de ikke-garanterede fordringer under hensyntagen til alle forfaldne ubetalte og fremtidigt forfaldende fordringer og inden for disse to kategorier (d.v.s. de garanterede fordringer og de ikke-garanterede fordringer) i kronologisk rækkefølge efter deres forfaldstidspunkt.
   d) Kun hovedstol og renter (morarenter undtaget) anses som forfaldne beløb.
2. Så snart hovedstolen, renterne (morarenter undtaget) og alle tillægsomkostninger i forbindelse med garanterede eller ikke-garanterede forretninger og forfaldne beløb er fuldstændigt betalt, anvendes indgåede beløb til betaling af morarenter, opdelt på garanterede og ikke-garanterede fordringer efter forholdet mellem produkterne af størrelsen og restancetiden for de forfaldne beløb, som har været i restance.

Artikel 14

Beregning af tabet

§ 1 – *Skade ved fabrikationsrisiko*

Den tabsopgørelse, som den forsikrede skal indgive i henhold til artikel 12, § 1, litra a), opstilles i ....[1]) på følgende måde:

a) i debet: udgiftsbeløbet i henhold til artikel 4, § 2, litra a), og de i artikel 4, § 2, litra c), omhandlede tillægsomkostninger, som er afholdt i tiden efter den skadevoldende begivenhed;

b) i kredit: beløb, der er ført til indtægt, omfattende:
   - alle beløb, den forsikrede har modtaget indtil datoen for udbetalingen af erstatningen, d.v.s. såvel afdrag som provenu ved realisation af stillet sikkerhed og fordringer, der er modregnet,

[1]) Kreditforsikrerens nationale møntfod.

eller som vil kunne modregnes indtil nævnte dato, samt enhver anden formuefordel, som den forsikrede måtte have opnået på grund af skaden,

- provenu ved salg til anden side eller værdien ved anvendelse til andet formål:
  - af varer, der er klar til forsendelse eller endnu er under fabrikation,
  - af materialer, der kan genanvendes.
- erstatningsydelser og godtgørelser af enhver art.

§ 2 – *Skade ved kreditrisiko*

I henhold til artikel 12, § 1, litra a), skal den forsikrede opstille tabsopgørelsen i den i kontrakten anvendte møntfod og på følgende måde:

a) i debet: den del af ethvert forfaldent garanteret beløb, som ikke er modtaget,

b) i kredit:
   - alle beløb, den forsikrede har modtaget før udbetalingen af erstatningen, d.v.s. såvel afdrag på den nødlidende fordring som provenu ved realisation af stillet sikkerhed og fordringer, der er modregnet, eller som vil kunne modregnes indtil nævnte tidspunkt, samt enhver anden formuefordel, som den forsikrede måtte have opnået på grund af skaden,
   - kommissioner og andre udgifter, som den forsikrede måtte have sparet på grund af skaden.

§ 3 – *Godtgørelse af tillægsomkostninger*

De tillægsomkostninger, som er anført i artikel 4, § 2, litra c), godtgøres på grundlag af halvårlige afregninger.

Artikel 15

Beregning og udbetaling af erstatning

(Erstatningen) (Erstatninger og godtgørelse af tillægsomkostninger)[1]) fastsættes med forbehold af artikel 6, § 1, ved anvendelse af garantiprocenten på debetsaldoen i den i henhold til artikel 14 opstillede tabsopgørelse, som den er godkendt af kreditforsikreren.
Ved skade i forbindelse med en fabrikationsrisiko nedsættes erstatningen eventuelt med de erstatninger, som er udbetalt i medfør af artikel 4, § 2, litra b).

Erstatningen i henhold til stk. 1, udbetales inden for 90 dage fra det seneste af følgende tidspunkter:

- datoen for udløbet af karenstiden,
- datoen for modtagelsen af tabsopgørelsen og de øvrige i artikel 12, § 1, nævnte dokumenter,
- datoen for modtagelsen af den sagkyndiges rapport, hvis kreditforsikreren har gjort brug af bestemmelserne i artikel 12, § 3.

Har kreditforsikreren gjort brug af bestemmelserne i artikel 12, § 3, og har erstatningen ikke kunnet udbetales inden for 120 dage fra det seneste af følgende tidspunkter:

- datoen for udløbet af karenstiden,
- datoen for modtagelsen af tabsopgørelsen og de øvrige i artikel 12, § 1, nævnte dokumenter,

udbetales efter udløbet af nævnte 120-dages frist med forbehold af senere revision en erstatning på tre fjerdedele af det af kreditforsikreren skønsmæssigt beregnede tab med fradrag af selvrisikoen.

Er denne erstatning større end den, som kreditforsikreren fastsætter efter at have indhentet sagkyndigt skøn, skal forskelsbeløbet tilbagebetales kreditforsikreren ved første påkrav.

(Viser det sig efter udbetalingen af en erstatning, at den forsikredes fordring ikke eksisterer eller ikke eksisterer i fuldt omfang, skal erstatningen straks betales tilbage til kreditforsikreren.)[2])

Artikel 16

Indtræden i eller overdragelse af fordringer[3])

Artikel 17

Gendækning

Gendækning er, efter fradrag af alle i forbindelse dermed afholdte omkostninger, alle beløb, der indgår efter en erstatningsudbetaling (inclusive modregnede beløb), og som, i overensstemmelse med artikel 13, vedrører den garanterede kontrakt eller de garanterede fordringer.

Gendækningen fordeles mellem kreditforsikreren og den forsikrede. Kreditforsikrerens andel fastsættes på grundlag af den i de særlige garantibetingelser fastsatte garantiprocent.

Denne regel gælder også for beløb, der vedrører morarenter, med undtagelse af den del, der angår tiden før erstatningens udbetaling, som udelukkende tilkommer den forsikrede, forudsat at hovedstol, renter (morarenter undtaget) og alle tillægsomkostninger er blevet gendækket.

I tilfælde af en skade i forbindelse med fabrikationsrisikoen, får den forsikrede alle gendækningsbeløb, for så vidt de overstiger det til grund for erstatningen liggende tabsbeløb med tillæg af 5% p.a. fra tidspunktet for erstatningens udbetaling.

Har den forsikrede direkte indkasseret beløb, der tilkommer kreditforsikreren, skal han omgående overføre disse til kreditforsikreren.

[1]) Valget mellem de to formuleringer er overladt til hver enkelt kreditforsikrer.

[2]) Man er frit stillet med hensyn til optagelse af det i parentesen stående stykke.

[3]) De enkelte kreditforsikrere kan efter frit skøn fastsætte indholdet af de bestemmelser, der skal optages i denne artikel.

AFSNIT IV
FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 18

Omregningskurser for beløb i udenlandsk valuta

Der benyttes nedenstående omregningskurser:

§ 1 – *(For erstatninger) (For erstatninger og godtgørelse af tillægsomkostninger)*[1]*:*

a) De i artikel 14, §§ 1 og 3, nævnte beløb skal omregnes til ....[2] på basis af den officielle kurs på tidspunktet for deres betaling.

b) De beløb, der i henhold til artikel 14, § 2, litra b), skal fradrages i tabsopgørelsen, omregnes på basis af den officielle kurs på tidspunktet for deres betaling til kontraktens møntfod.

Tabsopgørelsens slutbeløb omregnes til ....[2] på basis af den officielle kurs, der er gældende på tidspunktet (for udløbet af den i artikel 2 nævnte tidsfrist.) (for erstatningens udbetaling.)[1]

Den pågældende kurs må imidlertid ikke overskride (den officielle kurs på tidspunktet for kontraktens undertegnelse) (kursen på det tidspunkt, hvor den forsikrede modtager garantitilsagnet[1]); kursen kan fastsættes i de særlige garantibetingelser.

§ 2 – *For gendækning*

De i artikel 17, stk. 1, omhandlede gendækningsbeløb omregnes til ....[2] efter den på tidspunktet for deres indgang gældende officielle kurs.

§ 3 – *For risikopræmier*

Hvad angår beregningen af risikopræmie sker omregningen i . .[3] på basis af (den officielle kurs på tidspunktet for kontraktens undertegnelse.)(kursen på det tidspunkt, hvor den forsikrede modtager garantitilsagnet.)[4]

Artikel 19

Udgifter til sagkyndig bistand

I de tilfælde, hvor der indhentes sagkyndig bistand, bærer kreditforsikreren alle udgifter til den sagkyndige, hvis det af den sagkyndige konstaterede tab ikke er mere end 10% under tabsopgørelsens saldo. Udgør forskellen 20% eller mere, bæres udgifterne til den sagkyndige i fuld udstrækning af den forsikrede.

Formindskes tabet ifølge tabsopgørelsen med mere end 10% og mindre end 20%, bærer den forsikrede og kreditforsikreren hver sin halvdel af udgifterne til den sagkyndige.

Artikel 20

Transport af retten til erstatning[5]

Artikel 21

Forældelsesfrister[5]

Artikel 22

Værneting[5]

BILAG B

TILLÆGSPOLICE VEDRØRENDE UDVIDELSE AF GARANTIEN

Police nr. .....

TILLÆGSPOLICE VEDRØRENDE UDVIDELSE AF GARANTIEN

(private købere)

(Garanti i forbindelse med kontraktopfyldelsesgaranti)

[1]) Man er frit stillet med hensyn til valget mellem de i de to parenteser stående formuleringer.

[2]) Kreditforsikrerens nationale møntfod.

[3]) Kreditforsikrerens nationale møntfod.

[4]) Man er frit stillet med hensyn til valget mellem de i de to parenteser stående formuleringer.

[5]) Man er frit stillet med hensyn til optagelse af denne artikel.

Mellem:

.....

i det følgende benævnt »kreditforsikreren«

og

.....

i det følgende benævnt »den forsikrede«

aftales, at den ovenfor nævnte og på grundlag af policens almindelige garantibetingelser overtagne garanti på de i denne tillægspolice fastsatte betingelser udvides til at omfatte de tab, som den forsikrede måtte lide på grund af, at den i de vedføjede særlige garantibetingelser[1]) beskrevne og som led i forretningens gennemførelse stillede kontraktopfyldelsesgaranti bliver virksom.

Artikel 1

Garantiens genstand

1. Garantien udvides til at omfatte tab, som opstår ved, at en kontraktopfyldelsesgaranti bliver virksom:

a) hvis en fabrikationsrisiko-begivenhed vedrørende kontrakten er indtrådt;

b) hvis kontraktopfyldelsesgarantien, uden at en fabrikationsrisiko-begivenhed er indtrådt, umiddelbart bliver virksom som følge af en udenlandsk regerings foranstaltninger eller afgørelser af almen politisk karakter;

c) i alle andre tilfælde og særlig, hvis påberåbelsen af kontraktopfyldelsesgarantien beror på, at kontraktens rigtige opfyldelse anfægtes, for så vidt den forsikrede ikke hos den af kontraktopfyldelsesgarantien begunstigede kan opnå fuldbyrdelse af en domstols- eller voldgiftsafgørelse, hvorefter den begunstigede skal godtgøre de af ham indkasserede beløb.

2. Den af nærværende tillægspolice dækkede risiko bliver virksom:

a) i det i stykke 1, litra a), nævnte tilfælde: i henhold til artikel 1 i policens almindelige garantibetingelser;

b) i det i stykke 1, litra b), nævnte tilfælde: 6 måneder efter, at kontraktopfyldelsesgarantien er indløst;

c) i det stykke 1, litra c), nævnte tilfælde: 6 måneder efter afgørelsen, hvorefter den begunstigede skal godtgøre de af ham indkasserede beløb.

3. Den i stykke 1, litra c), og i stykke 2, litra c), nævnte afgørelse kan også være en i første instans truffet afgørelse; det er ikke nødvendigt, at den er retskraftig.

Hvis der imidlertid senere, efter at der er udbetalt erstatning, fordi det ikke har været muligt at opnå fuldbyrdelse af en afgørelse, der ikke kan anfægtes ved retsmidler, foreligger en retskraftig afgørelse, der tilkender den af kontraktopfyldelsesgarantien begunstigede ret til at beholde de beløb, som han har indkasseret, skal den udbetalte erstatning straks tilbagebetales til kreditforsikreren.

Artikel 2

Særbestemmelser

1. For at artikel 1 i nærværende tillægspolice skal kunne anvendes:

a) ophæves bestemmelsen i artikel 4, § 2, litra a), tredje led, i policens almindelige garantibetingelser,

b) og der indsættes:

- i artikel 8 (den forsikredes forpligtelser i forbindelse med forretningens afvikling) i policens almindelige garantibetingelser en § 6, der benævnes »kontraktopfyldelsesgaranti«, og som indeholder bestemmelserne i denne tillægspolices artikel 3;
- i artikel 14 (beregning af tabet) i policens almindelige garantibetingelser en § 4, der benævnes »skade ved indløsning af en kontraktopfyldelsesgaranti«, som indeholder bestemmelserne i denne tillægspolices artikel 4,
- i de almindelige garantibetingelser, artikel 18 (omregningskurser for beløb i udenlandsk valuta), § 1 (erstatninger og godtgørelser), et litra c), der indeholder bestemmelserne i denne tillægspolices artikel 5.

2. Artikel 12, § 2, i policens almindelige garantibetingelser anvendes ikke i forbindelse med artikel 1, § 1, litra c), i denne tillægspolice.

3. De øvrige bestemmelser i policens almindelige garantibetingelser gælder i det omfang, de ikke er i modstrid med bestemmelserne i denne tillægspolice.

Artikel 3

Den forsikredes forpligtelser i forbindelse med forretningens afvikling

(jf. artikel 8 i policens almindelige garantibetingelser)

1. Uden kreditforsikrerens udtrykkelige samtykke må

[1]) Enhver kreditforsikrer er frit stillet med hensyn til indsættelse af de særlige garantibetingelser i tillægspolicen eller i et specielt dokument, som vedføjes tillægspolicen.

den forsikrede ikke godkende nogen ændring i betingelserne, beløbet eller løbetiden for kontraktopfyldelsesgarantien eller nogen ændring i forudsætningerne for anvendelsen og frigivelsen af denne garanti.

2. Den forsikrede skal underrette kreditforsikreren inden 30 dage, efter at

a) den i kontraktopfyldelsesgarantien begunstigede har nægtet frigivelse af garantien til det fastsatte tidspunkt;

b) kontraktopfyldelsesgarantien gøres virksom, eller den begunstigede vægrer sig ved rettidigt at efterkomme den domstols- eller voldgiftsafgørelse, efter hvilken han skal godtgøre de af ham indkasserede beløb;

c) han har fået kendskab til, at kontraktopfyldelsesgarantien er blevet frigivet.

Artikel 4

Beregning af tabet

(jf. artikel 14 i policens almindelige garantibetingelser)

1. Skyldes den ved anvendelsen af kontraktopfyldelsesgarantien opståede skade den i denne tillægspolices artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte begivenhed, medtages den forsikredes tab i tabsopgørelsen i henhold til artikel 14, § 1, i policens almindelige garantibetingelser og beregnes efter de almindelige garantibetingelser.

2. Skyldes den ved anvendelsen af kontraktopfyldelsesgarantien opståede skade et af de i artikel 1, stk. 1, litra b) og c), i denne tillægspolice nævnte tilfælde, opstilles den tabsopgørelse, som den forsikrede skal indgive i henhold til artikel 12, § 1, litra a), i policens almindelige garantibetingelser, på følgende måde i den møntfod, i hvilken kontraktopfyldelsesgarantien er stillet:

i debet: de beløb, som er blevet udbetalt til den begunstigede i medfør af kontraktopfyldelsesgarantien,

i kredit: de beløb, der er godtgjort eller kunne have været godtgjort den forsikrede enten kontant eller på anden måde.

Artikel 5

Omregningskurser for beløb i udenlandsk valuta

(jf. artikel 18, § 1, i policens almindelige garantibetingelser)

Beløb, som er ført i kredit på tabsopgørelsen i henhold til artikel 4, stk. 2, i denne tillægspolice, omregnes på grundlag af den officielle kurs ved deres indgang til den møntfod, i hvilken kontraktopfyldelsesgarantien er stillet.

Tabsopgørelsens slutbeløb omregnes til ....[1]) på grundlag af den officielle kurs, som er gældende ved udløbet af den i artikel 1, stk. 2, i denne tillægspolice nævnte tidsfrist.

BILAG B/1

TILLÆGSPOLICE VEDRØRENDE UDVIDELSE AF GARANTIEN

(Garanti i forbindelse med kontraktopfyldelsesgaranti)

SÆRLIGE GARANTIBETINGELSER

til tillægspolice nr. .....

til police nr. .....

Artikel 1

Beskrivelse af den garanterede kontraktopfyldelsesgaranti

(frivillig)

1. Navnet på den person, den bank eller den institution, som har stillet kontraktsopfyldelsesgarantien):
2. Den begunstigedes navn:
3. Garantibeløb (udtrykt i kontraktens møntfod):
4. Dato for garantiens stillelse:

---

[1]) Kreditforsikrerens nationale møntfod.

5. a) Arten af den begivenhed, der medfører garantiforpligtelsens ophør:
   b) Dato for udløbet af kontraktopfyldelsesgarantiens gyldighed:

Artikel 2

Garantiprocent

Artikel 3

Maksimal erstatning

Artikel 4

Risikopræmie

1. Beløb.
2. Forfaldstid.

BILAG C

BEMÆRKNINGER

til den fælles kreditforsikringspolice for mellem- og langfristede eksportforretninger med private købere

(almindelige garantibetingelser)

og til tillægspolicen om udvidelse af garantien

AFSNIT I

FÆLLES POLICE

Ad artikel 1

1. ANVENDELSEN AF DEN I STK. 1 FASTSATTE FRIST PÅ 6 MÅNEDER, NÅR BEGIVENHED »B« I ARTIKEL 3 (DEBITORS INSOLVENS) INDTRÆFFER

6 måneders-fristen gælder også, når begivenhed »B« indtræffer, fordi der forekommer forholdsvis mange tilfælde, hvor det er muligt, i det mindste delvist at fortsætte med opfyldelsen af kontrakten; denne mulighed viser sig ikke altid lige med det samme. Der forløber altid en vis tid, inden debitors virkelige situation er klarlagt, og hans øvrige kreditorer eller kurator kan træffe afgørelse om genoptagelse eller endelig standsning af opfyldelsen af de løbende kontrakter.

2. RÆKKEVIDDEN AF BESTEMMELSERNE I ARTIKEL 1, STK. 2

Dette stykke er affattet således, at det kan anvendes i to forskellige tilfælde:

- indtræden af begivenheder, der gør fabrikationsrisikoen aktuel, efter at kreditforsikreren har truffet beslutning om, at fabrikationen skal fortsættes;
- indtræden af begivenheder, der gør fabrikationsrisikoen aktuel, efter to på hinanden følgende beslutninger fra kreditforsikrerens side, hvoraf den første påbyder afbrydelse af fabrikationen, den anden fabrikationens genoptagelse.

For i det andet tilfælde ikke at stille de forsikrede ugunstige og for ikke at øge tabet unødvendigt, synes det passende at lade karenstiden begynde på datoen for beslutningen om, at fabrikationen skal afbrydes: sidste linje i artikel 1, stk. 2, henviser derfor til den i stk. 1 nævnte beslutning.

3. KURSTAB VED FRIGØRENDE BETALING I NATIONAL MØNTFOD I FABRIKATIONSTIDEN

Begivenheden i artikel 3, litra F, fører ikke som de andre i artikel 3 nævnte tilfælde automatisk til, at fabrikationsrisiko-garantien bliver aktuel, men behandles efter reglerne om kreditrisiko i henhold til artikel 4, § 2, litra b), b). Man har valgt denne løsning for at undgå, at de forsikrede efter debitors frigørende betaling i national møntfod påberåber sig devaluering for ikke at skulle gennemføre forretningen og derved kunne gøre krav på erstatning i forbindelse med fabrikationsrisikoen.

Sker der en devaluering af debitors indbetaling i national møntfod under en forsinkelse af transfereringen, der kan begrunde et krav om udbetaling af erstatning, kan den forsikredes kurstab, uafhængigt af ordlyden i artikel 4, erstattes som transfereringsskade i henhold til artikel 3, litra E.

Ad artikel 2

1. BEGREBET »IKKE-FYLDESTGØRELSE«

Begrebet »ikke-fyldestgørelse« som anført i artikel 2, skal fortolkes i sammenhæng med bestemmelserne i artikel 8, der forpligter den forsikrede til at optræde omhyggeligt og samvittighedsfuldt i alle forhold, der er knyttet til den garanterede forretning – altså at gøre sit yderste for at få sit krav fyldestgjort – samt i sammenhæng med bestemmelserne i artikel 12, § 2.

2. TREDJE STYKKE

Med denne bestemmelse undgår man, at en erstatningsudbetaling sinkes for meget eller ikke foretages, hvis flere tabsforvoldende begivenheder opstår efter hinanden, men atter bortfalder inden udløbet af karenstiden.

Eksempel: Debitor hindres i at betale, fordi der indtræder en af garantien omfattet begivenhed, men allerede inden udløbet af karenstiden, er dette forhold ophørt, og samtidig indtræder en ny ligeledes af garantien omfattet begivenhed, som hindrer transfereringen af den i debitorlandet stedfundne betaling i national møntfod. Uden forbudet mod kumulering ville den forsikrede først kunne opnå erstatning ved udløbet af karenstiden for transfereringsrisikoen. Antager man, at den første tabsforvoldende begivenhed har varet 5 måneder, ville den forsikrede først have krav på erstatning 11 måneder efter forfaldstid.

Hvis derfor flere tabsforvoldende begivenheder følger på hinanden, skal den forsikrede have erstatning senest ved udløbet af en frist, som svarer til fristen for dækning af den første tabsforvoldende begivenhed.

3. SIDSTE STYKKE

Er den kommercielle risiko ikke dækket, må varigheden af garantiansvaret for de politiske risici begrænses til en bestemt tidsfrist fra fordringens forfaldstid, ellers måtte dette garantiansvar, hvis debitor ved forfald ikke foretog indbetaling i national møntfod, opretholdes på ubestemt tid, hvilket ville være i modstrid med forsikringsvæsenets principper.

Ad artikel 3

1. BEGREBET BETALINGSUNDLADELSE

Dette begreb skal fortolkes som omfattende alle debitors forpligtelser i forbindelse med betalingen og særlig gennemførelsen af formalia, som er påkrævet til konvertering og transferering til kreditor af de i lokal mønt indbetalte beløb.

2. ERSTATNING VED BEGIVENHEDERNE »A« OG »B«

Indtræden af en af de under litra B (insolvens) nævnte begivenheder hindrer ikke, at kreditforsikreren udbetaler den forsikrede erstatning på grund af det under litra A nævnte tilfælde (debitors undladelse af betaling).

Indtræden af en af de under litra B nævnte begivenheder indebærer nemlig ingen umiddelbar erstatning for den forsikrede. Ekspeditionen i forbindelse med skader på grund af debitors insolvens kan nemlig ofte kræve længere tid. Selv om kreditforsikreren og den forsikrede forholdsvis hurtigt underrettes om en debitors konkurs, akkordbehandling eller insolvens, modtager de kun sjældent de officielle dokumenter vedrørende debitors virkelige retlige situation uden forsinkelse. På den anden side kan kreditforsikreren i det særlige tilfælde af debitors konkurs (begivenheden under litra B-1) anse det for rigtigt at stille sig afventende, hvad artikel 12, § 2, giver ret til, før der udbetales erstatning, indtil den forsikredes krav er blevet godkendt som fordring i den insolvente debitors bo.

Ville følgen af, at en af de under litra B nævnte begivenheder indtræder, være, at kreditforsikreren ikke mere havde mulighed for at yde erstatning efter litra A, ville erstatningen af det tab, som den forsikrede havde lidt, kunne blive udskudt for længe. Efter den valgte løsning kan den forsikrede derfor i disse perioder få erstatning på grund af betalingsundladelse (litra A), men således, at erstatningen omgående skal tilbagebetales, hvis det viser sig, at den forsikredes krav ikke består i retlig forstand.

Ad artikel 4

1. GARANTIENS IKRAFTTRÆDEN

A. Opsættende betingelser for garantiens ikrafttræden (§ 1, sidste stk.).

Garantiansvarets begyndelse er i givet fald afhængig af opfyldelsen af visse krav:

- ydelsen af en forudbetaling,
- åbning af en bekræftet eller ubekræftet remburs,
- stillelse af en transferings- eller betalingsgaranti.

Ved at udsætte garantiansvarets indtræden, indtil disse krav er opfyldt, undgår man at garantere for en forretning, hvor debitor allerede fra begyndelsen er i forsinkelse med opfyldelsen af sine forpligtelser.

Ud fra denne betragtning og for ikke at udsætte garantiansvarets begyndelse for længe, fastsattes:

- at opfyldelsen af de nævnte krav, for så vidt de skal opfyldes inden for 60 dage efter eksportkontraktens ikrafttræden, skal gælde som opsættende betingelse for garantiansvarets begyndelse,
- at de betalinger, der skal erlægges inden for denne tidsfrist, ikke kan dækkes.

Efter de nævnte kravs opfyldelse får garantien tilbagevirkende kraft fra kontraktens ikrafttræden.

B. Garantiansvarets indtræden ved en kreditrisiko

a) *Udlevering af accepter eller solaveksler*

Udlevering af accepter eller solaveksler begrunder ikke i sig selv noget betalingskrav på debitor i policemæssig forstand og er derfor ikke tilstrækkelig til at lade garantiansvaret for en kreditrisiko indtræde.

b) *Tjenesteydelser som led i eksportkontrakter*

Policens tekst omtaler ikke udførelse af bestemte ydelser (f. eks. montage), som kan være indeholdt i visse leverandørkontrakter. I sådanne tilfælde begynder garantiansvaret for kreditrisikoen, når udførelsen af disse ydelser har medført krav på betaling.

C. Tilbageholdelse af beløb vedrørende garantien

Garantien omfatter det samlede beløb for leverancer og ydelser uden fradrag af indeholdelser i forbindelse med garantien. Dette hindrer dog ikke, at man bringer artikel 12, § 2, i anvendelse.

2. GARANTIENS OMFANG (FABRIKATIONSRISIKO)

A. Risikopræmie

Da erstatningen kun omfatter den forsikredes egne udgifter i forbindelse med eksportkontraktens gennemførelse eller fabrikationen af de af ordren omfattede varer, tages der ved tabsopgørelsen i forbindelse med en fabrikationsrisikoskade ikke hensyn til den af den forsikrede erlagte risikopræmie.

Man har ikke valgt den samme løsning i forbindelse med kreditrisiko, fordi den forsikrede her holdes skadesløs på grundlag af salgsprisen, og det vil i reglen være vanskeligt at fastslå, om præmiebeløbet er indeholdt heri.

B. Udgifter, som er afholdt før eksportkontraktens undertegnelse

Policen omfatter de udgifter, som den forsikrede har måttet afholde for at kunne udføre sine kontraktlige forpligtelser eller for at kunne fremstille de hos ham bestilte varer. Af udgifter, der er afholdt før eksportkontraktens indgåelse, medtages i tabsopgørelsen kun den del af den forsikredes generalomkostninger, som ud fra virksomhedsøkonomiske principper skal medregnes ved gennemførelsen af den garanterede kontrakt til fastsættelse af fabrikationsprisen. Dette udelukker ikke, at der ved tabets beregning tages hensyn til de omkostninger, den forsikrede har haft ved materialeindkøb før kontraktens undertegnelse, når dette materiale er anvendt til kontraktens gennemførelse. For provisioner gælder samme regler.

C. Underleverancer

Underleverandører er for så vidt angår fabrikationsrisikoen underkastet kreditforsikrerens anvisninger, idet

kreditforsikreren frit kan bestemme de nærmere enkeltheder ved anvendelsen af dette princip.

Udgør underleverancer i henhold til eksportkontrakten en væsentlig del af fabrikationen, skal de særlige garantibetingelser indeholde bestemmelser, der hindrer erstatning af underleverandørernes fortjeneste.

I tilfælde af erstatning stilles underleverandørerne ikke gunstigere end eksportøren.

3. KREDITRISIKOGARANTIENS ANVENDELSESOMRÅDE – § 2, litra b) – OG ERSTATNING AF FORDRINGER, SOM FORFALDER, FØR KREDITRISIKOGARANTIEN TRÆDER I KRAFT

Indtræder den i artikel 3, litra A, nævnte begivenhed (debitors betalingsundladelse) i fabrikationsperioden, indebærer dette ikke, at der er indtrådt en fabrikationsrisikoskade, idet garantien for denne risiko ikke omfatter dækning af debitors betalingsundladelse. En sådan begivenheds indtræden kan ganske vist betyde en truende skade. I så fald kan kreditforsikreren vælge mellem to muligheder og beslutte:

- enten at lade fabrikationen afbryde under påberåbelse af bestemmelserne i artikel 1, stk. 1, i hvilket tilfælde de fordringer, som er forfaldne, før garantihæftelsen for kreditrisikoen begyndte, erstattes inden for rammerne for dækning af fabrikationsrisikoen og efter den hermed forbundne fremgangsmåde,
- eller at give anvisning om fabrikationens fortsættelse og erstatte disse fordringer i henhold til den i artikel 4, § 2, litra b), fastsatte fremgangsmåde for kreditrisikogarantien.

4. TILLÆGSOMKOSTNINGER

A. **Definition**

Der er tale om udgifter, som i tilfælde af skade eller truende skade med kreditforsikrerens samtykke afholdes for at forebygge eller mindske tabet.

B. **Tillægsomkostninger ved fabrikationsrisikoskade eller truende fabrikationsrisikoskade**

a) *Finansieringsomkostninger*

Må den forsikrede på grund af kreditforsikrerens anvisning om at fortsætte fabrikationen afholde finansieringsomkostninger, godtgøres disse også som tillægsomkostninger, selv om den forsikrede gennemfører finansieringen med egne midler.

b) *Skadeserstatninger og renter samt konventionalbod*

Et pålæg fra kreditforsikreren om at afbryde gennemførelsen af eksportkontrakten kan føre til, at den forsikrede skal betale skadeserstatning og renter samt konventionalbod til køberen. Godtgørelse af disse beløb er ikke udtrykkeligt omtalt i policens tekst, men det er muligt at godtgøre dem som tillægsomkostninger begrænset af det maksimale erstatningsbeløb.

C. **Tillægsomkostninger ved kreditrisikoskade eller truende kreditrisikoskade**

Disse udgifter er begrænsede til omkostninger ved inden- eller udenretslig forfølgelse. De må kun afholdes med kreditforsikrerens samtykke.

D, **Advokatsalær**

De med kreditforsikrerens samtykke afholdte udgifter til advokater og anden juridisk bistand, som er afholdt uden procesførelse, kan godtgøres som tillægsomkostninger.

Ad artikel 5

1. KREDITFORSIKRERENS FRIE SKØN

Kreditforsikreren kan frit skønne, hvorvidt en af de i artikel 3 nævnte begivenheder truer med at indtræde, og give alle sådanne påbud til den forsikrede, som findes formålstjenlige. Kreditforsikreren kan også gøre dette, selv om fabrikationsrisikoen ikke er dækket. Herved undgår man, at eksportører, der har villet spare risikopræmien for dækning af fabrikationsrisikoen og kun har dækket kreditrisikoen, ved gennemførelse af deres forretninger har større handlefrihed end andre forsikrede, hvis forretning er dækket både mod fabrikationsrisiko og mod kreditrisiko, og således har fordele fremfor disse sidstnævnte.

2. SKADESLØSHOLDELSE FOR TAB FORÅRSAGET AF EN BESLUTNING FRA KREDITFORSIKRERENS SIDE

Er fabrikationsrisikoen dækket, men indtræder den ikke (d.v.s. hvis forretningens afbrydelse varer mindre end 6 måneder), godtgøres de udgifter, der forårsages af en beslutning fra kreditforsikrerens side, efter reglerne for tillægsomkostninger.

Ad artikel 6

1. Garantiprocenten og det maksimale erstatningsbeløb, som kreditforsikreren kan komme til at udbetale, optages under de særlige garantibetingelser i hver police.

Erstatningsbeløbet (den maksimale hæftelse), er lig med:

- ved fabrikationsrisiko:
  - det garanterede ordrebeløb,
  - forhøjet med 10%,
  - med anvendelse af garantiprocenten,
- ved kreditrisiko summen af de garanterede hovedfordringer svarende til hel eller delvis gennemførelse af kontrakten:
  - forhøjet med de indtil forfaldsdagen for hovedstolen påløbne renter,
  - forhøjet med 10% af forretningens garanterede hovedstole,
  - med anvendelse af garantiprocenten.

De ovenfor nævnte 10% skulle muliggøre en godtgørelse af tillægsomkostningerne.

2. Den forsikrede skal for egen regning bære den del af kreditforsikreren ikke garanterede del (selvrisiko).

Overførelse af selvrisiko til underleverandører i forhold til disses andel i kontrakten strider ikke imod dette princip.

Ad artikel 8

1. KREDITFORSIKRERENS SAMTYKKE VED ÆNDRINGER I EKSPORTKONTRAKTEN (stk. 1)

Enhver ændring i kontraktvilkårene og ændringer i dertil knyttede sikkerheder kræver kreditforsikrerens samtykke. Dette samtykke skal meddeles skriftligt. Af policeteksten fremgår, at der er tale om et forudgående samtykke.

2. DEN FORSIKREDES FORPLIGTELSER VED TRUENDE SKADE (stk. 3)

- **Betydningen af formuleringen »uden specielt at kunne påberåbe sig finansieringsvanskeligheder«**

Denne formulering skal udelukke, at den forsikrede i tilfælde af en truende skade afslår at fortsætte gennemførelsen af en kontrakt under påskud af, at det er vanskeligt at få finansieret eller at opretholde finansieringen af forretningen.

- **Fabrikerede varer**

Efter forskrifterne i stk. 3 i denne artikel, er den forsikrede forpligtet til at indhente kreditforsikrerens godkendelse, før han disponerer over færdigfabrikerede eller i fabrikation værende varer.

3. OMKOSTNINGSBYRDER, DER OPSTÅR VED ANVENDELSE AF DENNE ARTIKELS FORSKRIFTER (stk. 5)

Med forbehold af forskrifterne i artikel 4, § 2, litra c), bærer den forsikrede disse omkostninger. Hertil hører særlig sådanne udgifter, som er forbundne med fremskaffelsen af de i § 4 i denne artikel nævnte dokumenter og oplysninger.

Denne forskrift skal dog ikke fortolkes som en adgang for kreditforsikreren til at lade den forsikrede bære administrationsomkostninger ved konsolideringsaftaler.

Ad artikel 10

1. BEREGNING OG OPKRÆVNING AF RISIKOPRÆMIE (§ 1)

Risikopræmiens størrelse og indbetalingsmåden fastsættes i de særlige garantibetingelser.

2. DELVIS TILBAGEBETALING AF RISIKOPRÆMIE (§ 2)

Af rimelighedshensyn er der forudset afvigelser fra princippet om risikopræmiens uforanderlighed.

En nedsættelse af de garanterede beløb eller en afkortelse af risikoens varighed medfører en delvis godtgørelse af præmien uafhængigt af, om garantiansvaret allerede er begyndt. Denne godtgørelse ydes ikke, hvis der er indtrådt en skadesbegivenhed.

Da risikopræmien er en modydelse for kreditforsikrerens overtagelse af en risiko, som i givet fald kan blive virksom, ville, tilbagebetaling af en risikopræmie vedrørende en skadelidt forretning være en grov krænkelse af forsikringsprincippet.

Formindskes kreditrisikobeløbet som følge af en fabrikationsrisikoskade, foretager kreditforsikreren en nyberegning af risikopræmien under hensyntagen til denne formindskelse.

Ad artikel 11

UNDLADELSE AF BETALING AF RISIKOPRÆMIE SAMT ANDRE KREDITFORSIKREREN TILKOMMENDE BELØB (§ 1)

Undladelse af betaling medfører:

- enten, at garantiansvaret suspenderes,
- eller, at garantiansvaret bortfalder.

Garantiansvaret suspenderes, hvis den forsikrede ikke betaler, hvad han skylder kreditforsikreren; i tilslutning hertil kan kreditforsikreren rette påkrav til den forsikrede om at betale. Fører et sådant påkrav ikke til noget resultat inden udløbet af en frist på 15 dage, ændres garantiens suspension til bortfald.

Indtræder skader i den periode, hvor garantien er suspenderet eller kan skader henføres til skadevoldende begivenheder i denne periode, kan der ydes erstatning, hvis risikopræmien betales inden 15 dage fra betalingsopfordringen.

Den forsikrede skal ikke ubetinget selv betale præmien, den kan også indbetales af tredjemand, f.eks. en bank.

Ad artikel 12

1. § 2

§ 2, stk. 2, gælder generelt. Selv når en forsikret, hvis krav omtvistes, hos den kompetente domstol har opnået en afgørelse til sin fordel, bevarer kreditforsikreren muligheden for at tilbagevise skadesanmeldelsen, indtil den forsikrede har tilvejebragt bevis for, at eksportfordringen er godkendt som betalingsforpligtende for den insolvente debitor.

2. § 6

Denne paragraf omhandler bl. a. det forhold, at eksportkontrakter kan indeholde forfaldsklausuler, som medfører, at senere forfaldende fordringer helt eller delvis skal betales omgående, hvis debitor ikke opfylder sine forpligtelser.

Debitors konkurs kan endvidere medføre, at han mister fordelen ved de ham indrømmede betalingsfrister, således at alle de beløb, han skylder, forfalder omgående.

Debitors konkurs kan endvidere medføre, at han mister fordelen ved de ham indrømmede betalingsfrister, således at alle de beløb, han skylder, forfalder omgående.

Ved erstatningsudbetaling, tages der hverken hensyn til forfaldsklausuler eller bortfald af indrømmede betalingsfrister på grund af konkurs; tidspunkterne for erstatningsudbetalingerne bestemmes af de i kontrakten fastlagte forfaldstermin er.

Har kreditforsikreren ved erstatningsbetalingerne en væsentlig interesse i ikke at overholde tidsplanen for terminernes forfald, særlig hvis det synes sikkert, at debitor ikke vil indfri nogen del af sin gæld, hvad der betyder godtgørelse af øgede renter, er kreditforsikreren berettiget til at foretage erstatningsudbetalinger før tiden. Følger kreditforsikreren denne fremgangsmåde med erstatningsudbetalingerne, altså uden at holde sig til den kontraktligt fastlagte tidsplan for forfaldsterminerne, eller den mellem den forsikrede og debitor aftalte plan, skal der fra erstatningsbeløbet for de endnu udestående fordringer fratrækkes de renter, som påløber i perioden mellem erstatningens udbetaling og den for den erstattede fordring fastsatte forfaldstermin. Dette fradrag sker på basis af den kontraktligt fastlagte rentesats. Er denne rentesats imidlertid mindre end satsen for denne forretnings faktiske finansieringsomkostninger, er den sidste bestemmende. Kreditforsikreren er dog også berettiget til at vælge den på tidspunktet for skadens indtræden gældende markedsrentesats.

Ad artikel 13

1. BEGREBERNE »BESTEMT TIL UDLIGNING« OG »AFSKRIVNING«

- Begrebet »bestemt til udligning«, som refererer til forholdet mellem den udenlandske debitor og den forsikrede, vedrører det forhold, at debitor bestemmer, at et beløb eller en betaling skal anvendes til udligning af en nærmere angivet forretning eller fordring.
- Begrebet »afskrivning« som refererer til forholdet mellem kreditforsikreren og den forsikrede, vedrører det forhold, at et af debitor i henhold til forskrifterne i artikel 13 indbetalt beløb eller ydet betaling afskrives på den ene eller den anden forretning eller fordring.

  Dette gælder ikke kun debitors indbetalinger, men også betalinger foretaget af hans garanter eller for deres regning.

2. DEN IKKE DÆKKEDE DEL AF EN GARANTERET FORDRING

Den ikke dækkede del af en garanteret fordring eller forfalden fordring betragtes som en ikke dækket fordring.

Ad artikel 14

1. PRINCIPPER FOR TABSOPGØRELSEN

Betydningen af udtrykket »alle beløb, den forsikrede har modtaget«

Formuleringen »alle beløb, den forsikrede har modtaget før udbetalingen af erstatningen« skal fortolkes meget vidt. Således omfatter den også eftergivelse af gæld, kreditnotaer og ydelser i betalings sted, provenu af returnerede leverancer og alle andre overdragelser af varer til anden side.

2. SPØRGSMÅL I FORBINDELSE MED MODREGNING (§§ 1 og 2, litra b)

Kreditforsikreren tager ved tabsberegningen hensyn til alle beløb, som den forsikrede har modregnet eller har kunnet modregne indtil tidspunktet for tabsopgørelsen, skal ikke

betragtes som indgåede beløb, men som udestående og derfor usikre betalinger.

Ved tabsberegningen skal man kun tage hensyn til de faktisk foretagne modregninger og til sådanne beløb, som den forsikrede ville have kunnet modregne indtil tabsopgørelsens opstilling.

De efter udbetaling af erstatning skete modregninger behandles som gendækning.

Ad artikel 17

1. GRUNDPRINCIP

Princippet om, at gendækningsbeløb inden for den i de særlige garantibestemmelser fastsatte dækningskvota, tilkommer kreditforsikreren, gælder ikke ubegrænset ved en fabrikationsrisikoskade.

Den i artikel 17, stk. 4, fastsatte ordning vedrørende garantien ved fabrikationsrisikoskade tager på samme tid hensyn til den forsikredes og til kreditforsikrerens interesser: genvinder sin fortjeneste, og at kreditforsikreren får en del af finansieringsomkostningerne ved erstatningen tilbage.

2. REGLERNE OM FORDELING

Gendækningsbeløbene fordeles på grundlag af den i de særlige garantibetingelser fastsatte garantiprocent og ikke på grundlag af forholdet mellem tabet og den udbetalte erstatning.

Ordningen i artikel 17 tager hensyn til bestemmelserne i artikel 13, der fastsætter, at modtagne indbetalinger afskrives på garanterede og ikke-garanterede fordringer. Den i artikel 17 fastlagte fordeling vedrører altså kun beløb, som skal afskrives på de garanterede fordringer.

3. BETYDNINGEN AF FORMULERINGEN »ALLE I FORBINDELSE DERMED AFHOLDTE OMKOSTNINGER« I STK. 1, FØRSTE OG ANDEN LINJE, I DENNE ARTIKEL

Disse omkostninger omfatter kun beløb udbetalt til tredjemand (rejseudgifter, omkostninger ved udtagelse af varerne fra produktionen) og ikke de beløb, der modsvarer den del af generalomkostningerne, som den forsikrede har fået inddækket.

4. TALEEKSEMPEL PÅ DEN SAMTIDIGE ANVENDELSE AF ARTIKLERNE 13 OG 17

Dette eksempel fremgår af bilag C/1 til disse bemærkninger.

Ad artikel 18

Ved at opstille tabsopgørelsen (kreditrisiko) i kontraktens møntfod og ikke i kreditforsikrerens nationale møntfod kan man undgå urimelige følger i de tilfælde, hvor der sker en kursstigning i kontraktens møntfod, og hvor debitor i tiden inden skadens indtræden har foretaget en delbetaling til den nye kurs.

Der lægges principielt en senere kurs end forfaldsdagens til grund for omregningen af tabsopgørelsens slutbeløb. Herved undgås, at der anvendes en kurs, som i tilfælde af en devaluering af kontraktens møntfod efter forfaldstid kunne tilskynde den forsikrede til at forholde sig passiv over for skaden.

AFSNIT II

TILLÆGSPOLICE VEDRØRENDE UDVIDELSE AF GARANTIEN

A. **Sammenhæng mellem risici – principper**

Kontraktopfyldelsesgarantier kan kun dækkes, hvis der for den tilgrundliggende eksportkontrakt er givet garanti mod kreditrisikoen.

De kan ganske vist også dækkes, hvis den tilgrundliggende eksportforretning kun er garanteret mod fabrikationsrisikoen, fordi der ikke består nogen kreditrisiko.

Garanti for kontraktopfyldelsesgarantier i fabrikationsperioden forudsætter, at eksportforretningen er forsikret mod fabrikationsrisiko. Er kun kreditrisikoen dækket, optages følgende klausul i tillægspolicens særlige garantibetingelser: »Garantien træder først i kraft, når der opstår en kreditrisiko«.

Er forretningen garanteret mod fabrikationsrisiko, og bliver denne garanti virksom, erstattes den forsikredes tab inden for fællespolicens rammer og efter dennes bestemmelser om fabrikationsgaranti. Tillægspolicens bestemmelser har altså i hovedsagen til formål at udvide anvendelsesområdet for denne garanti til kontraktopfyldelsesgarantier.

I de øvrige tilfælde, hvor der ikke er givet garanti mod fabrikationsrisikoen, eller hvor der ikke foreligger skade i forbindelse med en fabrikationsrisiko, får den forsikrede erstatning efter de i tillægspolicen indeholdte bestemmelser. Disse fastsætter, at tab, der skyldes indløsning af kontraktopfyldelsesgarantien, er dækket, enten hvis indløsningen sker som umiddelbar følge af en udenlandsk regerings foranstaltninger eller afgørelser af almen politisk karakter, eller hvis den forsikrede ikke hos den i kontraktopfyldelsesgarantien begunstigede kan opnå fuldbyrdelse af en domstols- eller voldgiftsafgørelse, hvorefter den pågældende er forpligtet til at godtgøre de af ham indkasserede beløb.

B. **Almindelige garantibetingelser**

Ad artikel 4

Der skal sondres mellem to forhold:

- Hvis der indtræder en fabrikationsrisikoskade, erstattes tab ved indløsning af kontraktopfyldelsesgarantien efter reglerne om garanti mod fabrikationsrisiko. Der foretages ingen særskilt tabsberegning. Den del af det maksimale erstatningsbeløb, der falder på kontraktopfyldelsesgarantien, kan ikke overstige den for denne garanti fastsatte maksimale hæftelse eller kursværdien på det tidspunkt, hvor kontraktopfyldelsesgarantien træder i kraft.

- Indtræder der ingen fabrikationsrisikoskade, benyttes tillægspolicens artikel 4, stk. 2: I den tabsopgørelse, som den forsikrede skal indgive, fratrækkes de godtgørelser, som den forsikrede har modtaget, i de beløb, som er udbetalt til den i kontraktopfyldelsesgarantien begunstigede.

Tillægsomkostninger, som med kreditforsikrerens godkendelse er afholdt for at undgå eller begrænse tab, godtgøres efter de i fællespolicens artikel 4, § 2, litra c), fastsatte betingelser.

Gendækning

Bestemmelserne i artikel 17 i fællespolicen angående fordelingen af gendækningsbeløb gælder også for gendækningsbeløb, der skal afskrives på den garanterede kontraktopfyldelsesgaranti.

C. Særbetingelser

Ad artikel 3

Maksimalt garantiansvar

Det maksimale garantibeløb fastsættes ved anvendelse af garantiprocenten på det i kontraktopfyldelsesgarantien garanterede beløb, idet dette beløb omregnes til kreditforsikrerens nationale møntfod på basis af den officielle kurs, enten på det tidspunkt, hvor kontraktopfyldelsesgarantien udstedes, eller på det tidspunkt, hvor den forsikrede har fået garantitilsagnet.

BILAG C/1

TALEKSEMPEL

PÅ SAMTIDIG ANVENDELSE AF ARTIKLERNE 13 OG 17

Den forsikrede har over for den udenlandske køber en garanteret fordring på 1000 (garantiprocent: 90) og en ikke-garanteret fordring på 400, som begge er ubetalt ved deres forfaldstid den 1. januar 1966.

Den 1. januar 1967 betaler debitor morarenter efter en rentesats på 7% p.a., d.v.s. 98, og bestemmer, at de skal anvendes således:

70 til den garanterede fordring $\frac{(10 \times 98)}{14}$

28 til den ikke-garanterede fordring $\frac{(4 \times 98)}{14}$

Den 1. januar 1968 betaler debitor 1400 uden nærmere at angive anvendelsen af dette beløb.

Den 1. januar 1969 betaler debitor 98 uden nærmere at angive anvendelsen af dette beløb.

1. **Fordeling af beløbet på 98, der blev modtaget 1. januar 1967**

A. Efter bestemmelserne i artikel 13, stk. 1, litra a), skal beløbet på 70, som debitor har bestemt til anvendelse på den garanterede fordring, afskrives på denne fordring.

B. Hvad angår beløbet på 28, som debitor har bestemt til afskrivning på den ikke-garanterede fordring, anvender man artikel 13, stk. 1, litra c), d.v.s., man fordeler det nævnte beløb mellem den garanterede og den ikke-garanterede fordring på grundlag af forholdet mellem disse to fordringer.

Man afskriver altså et beløb på 20 på den garanterede fordring, $\frac{(10 \times 28)}{14}$

og et beløb på 8 på den ikke-garanterede fordring, $\frac{(4 \times 28)}{14}$

Herefter er i henseende til kreditforsikringspolicen de ubetalte hovedfordringer nedbragt til:

- 910 for så vidt angår den garanterede fordring (1000 – (70 + 20)) og
- 392 for så vidt angår den ikke-garanterede fordring (400–8).

C. Af de 98 modtager kreditforsikreren og den forsikrede således følgende beløb:

- kreditforsikreren 90% (garantiprocent) af de beløb, der skal afskrives på den garanterede fordring, d.v.s. 90% af 70 + 20, eller 81,
- og den forsikrede 8 (det beløb, der efter artikel 13, stk. 1, litra c), skal afskrives på den ikke-garanterede fordring) plus 10% (den forsikredes selvrisiko) af de beløb, der skal afskrives på den garanterede fordring, d.v.s. 10% af 70 + 20, eller i alt 17.

2. **Fordeling af beløbet på 1400, der blev modtaget 1. januar 1968**

A. Da dette beløb på 1400 overstiger de ubetalte hovedfordringer, garanterede og ikke-garanterede, (910 + 392 = 1302), er det ikke nødvendigt at foretage en ny proportional fordeling, og man kan af beløbet direkte udtage de beløb, der er bestemt til at dække dem. Man afskriver altså:

- 910 på den garanterede fordring og
- 392 på den ikke-garanterede fordring.

B. Restbeløbet på 98 (1400–1302) skal derefter fordeles.

Da hovedstolsbeløbene er dækket, anvender man artikel 13, stk. 2. Man har:

$$\frac{(1000 \times 12 \text{ måneder}) + (910 \times 12 \text{ måneder})\ ^{1})}{(400 \times 12 \text{ måneder}) + (392 \times 12 \text{ måneder})\ ^{2})}$$ eller

simplificeret $\frac{1910}{792.}$

I medfør af artikel 13, stk. 2, afskrives

- på den garanterede fordring $\frac{1910}{2702}$ af 98, lig med 69,3
- på den ikke-garanterede fordring $\frac{792}{2702}$ af 98, lig med 28,7.

C. Det beløb på 69,3, der således afskrives på den garanterede fordring, skal så fordeles mellem kreditforsikreren og den forsikrede på grundlag af artikel 17. Da hovedstolen er dækket, anvendes bestemmelserne i artikel 17, stk. 3, hvorefter den forsikrede får den del af beløbet, som dækker morarenter vedrørende perioden forud for erstatningsudbetalingen (ved denne beregning forudsættes, at erstatningen er udbetalt 6 måneder efter forfald).

Da dette beløb på 69,3 svarer til afskrivning på den garanterede fordring af en del af de af debitor for en periode på 12 måneder betalte morarenter (98), skal der udbetales:

- *til den forsikrede:*

  $\frac{69,3}{2}$ lig med 34,65

  plus 10% (selvrisiko) af $\frac{69,3}{2}$ lig med 3,465;

- *til kreditforsikreren:*

  $\frac{69,3 \times 90\%}{2}$ (garantiprocent) lig med 31,185.

D. Af det beløb på 1400, der blev betalt 1. januar 1968, vil kreditforsikreren og den forsikrede således have modtaget:

- *kreditforsikreren:*

  819 (d.v.s. 90% af de 910, som skal anvendes til dækning af den garanterede hovedstol) plus 31,185 (90% af den del af morarenterne, som vedrører perioden efter erstatningsudbetalingen, og som anvendes på den garanterede fordring) eller 850,185,

- *den forsikrede:*

  392 (det beløb, der afskrives på den ikke-garanterede fordring) plus (10% – selvrisiko – af de 910, der skulle anvendes til dækning af den garanterede hovedstol) plus 28,7 (den del af morarenterne, der anvendes på den ikke-forsikrede fordring) plus 45,65 (den del af morarenterne, som vedrører perioden forud for erstatningsudbetalingen, og som anvendes på den garanterede fordring) plus 3,465 (10% – selvrisiko – af den del af morarenterne, som vedrører perioden efter erstatningsudbetalingen, og som anvendes på den garanterede fordring), i alt 549,815.

3. **Fordeling af beløbet på 98, der blev modtaget 1. januar 1969**

A. Først anvendes artikel 13, stk. 2. Man har:

$$\frac{(910 \times 12 \text{ måneder})^{3})}{(392 \times 12 \text{ måneder})^{4})}$$ eller simplificeret $\frac{910}{392.}$

I henhold til artikel 13, stk. 2, afskrives:

- på den garanterede fordring $\frac{910}{1302}$ af 98, lig med 68,5 og
- på den ikke-garanterede fordring $\frac{392}{1302}$ af 98, lig med 29,5.

---

[1]) Summen af produkterne ved multiplikation af den del af den garanterede hovedstol, hvis betaling er forsinket, og varigheden af betalingsforsinkelsen.

[2]) Summen af produkterne ved multiplikation af den del af den ikke garanterede hovedstol, hvis betaling er forsinket, og varigheden af betalingsforsinkelsen.

[3]) Produktet ved multiplikation af den del af den garanterede hovedstol, hvis betaling er forsinket, og varigheden af betalingsforsinkelsen.

[4]) Produktet ved multiplikation af den del af den ikke-garanterede hovedstol, hvis betaling er forsinket, og varigheden af betalingsforsinkelsen.

B. Derefter skal beløbet på 68,5, som vedrører den garanterede fordring, fordeles mellem kreditforsikreren og den forsikrede på grundlag af artikel 17. Da den forsikrede allerede har modtaget de renter for perioden forud for erstatningsudbetalingen, som han har krav på efter artikel 17, stk. 3, sker denne fordeling efter forholdet mellem garantiprocent og selvrisiko.

Kreditforsikreren modtager altså 90% af 68,5 eller 61,65 og den forsikrede 10% af 68,5 eller 6, 85.

C. Af beløbet på 98, som betaltes af debitor den 1. januar 1969, vil kreditforsikreren og den forsikrede således have modtaget:

- *kreditforsikreren:*
  61,65 (90% af det beløb, som anvendes på den garanterede fordring),
- *den forsikrede:*
  29,5 (det beløb, som anvendes på den ikke-garanterede fordring) plus 6,85 (d.v.s. 10% af det beløb, som anvendes på den garanterede fordring) eller i alt 36,35.

4. **Samlet opgørelse over de stedfundne fordelinger.**

Debitor har betalt:
98 + 1400 + 98 eller 1596.

Kreditforsikreren har modtaget:
81 + 850,185 + 61,65 eller i alt 992,835.

Den forsikrede har modtaget:
17 + 549,815 + 36,35 eller i alt 603,165,
plus en erstatning fra kreditforsikreren på 900 (90% af 1000).

BILAG D

FÆLLESPOLICENS IKRAFTTRÆDEN

1. Med forbehold af bestemmelserne under punkt 2 og 3 sættes den fælles kreditforsikringspolice for mellem- og langfristede eksportforretninger med *offentlige* købere i kraft ved udløbet af et tidsrum på 1 år regnet fra 1. september 1970. I den mellemliggende tid træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, som er nødvendige for tilpasningen af deres administrativpraksis med henblik på denne ikraftsættelse.

2. Hvis Rådet tre måneder før udløbet af den under punkt 1 fastsatte frist på 1 år konstaterer,

A. at Fællesskabets retsakter vedrørende det fælles præmiesystem[1]) for mellem- og langfristede forretninger såvel med offentlige som private købere samt fællespolicen for mellem- og langfristede forretninger med private købere endnu ikke har kunnet vedtages, udskydes tidspunktet for ikraftsættelsen af fællespolicen for mellem- og langfristede forretninger med offentlige købere i et tidsrum af maksimalt 12 måneder efter Rådets konstatering.

Inden for denne 12 måneders frist forpligter Rådet sig til efter forslag fra Kommissionen at vedtage retsakterne vedrørende det fælles præmiesystem og policen for private købere i så god tid at:

a) disse retsakter vil kunne træde i kraft senest ved udløbet af denne frist, hvorved udsættelsesfristen for ikrafttræden af fællespolicen for offentlige købere samtidigt ophører;

b) der under alle omstændigheder bibeholdes en frist på 6 måneder mellem vedtagelsen af de to nævnte retsakter og deres samtidige ikrafttræden.

Kan Rådet ikke vedtage de nævnte retsakter inden for denne frist på 12 måneder, forlænges fristen med yderligere 6 måneder.

B. at det fælles præmiesystem for mellem- og langfristede forretninger såvel som offentlige som med private købere og fællespolicen for mellem- og langfristede forretninger med private købere er vedtaget, men også at en eller flere af nedennævnte fællesskabsretsakter er vedtaget, og at de øvrige retsakter vil kunne vedtages inden for maksimalt 6 måneder, udskydes tidspunktet for de under litra A anførte tre retsakters ikrafttræden i samme tidsrum efter Rådets konstatering:

- harmoniseringen af de faktorer, der er væsentlige for konkurrencen, hvad angår garantierne for kortfristede risici,
- harmonisering af valutakursgarantier og prisgarantierne,
- fællespolice for finanskreditter og et dertil hørende præmiesystem[2]);

C. at de under litra B nævnte betingelser ikke er opfyldt, forpligter Rådet sig til efter forslag fra Kommissionen inden for en frist af maksimalt 1 år efter, at de under

---

[1]) Fællespræmiesystemet omfatter satserne, beregningsmåden og importlandenes klassifikation.

[2]) Disse tre faktorer er opført i vilkårlig rækkefølge, og der kan ikke heraf udledes noget prioritetskriterium.

litra A nævnte retsakter er trådt i kraft, at vedtage de under litra B anførte tekster.

De nævnte tekster træder i kraft senest 6 måneder efter deres vedtagelse.

3. Under alle omstændigheder, hvis de under punkt 2, litra A, omhandlede retsakter vedtages af Rådet senere end 6 måneder efter Rådets godkendelse af fælleskredit-forsikringspolicen for mellem- og langfristede eksport-forretninger med offentlige købere, træder alle de under punkt 1 og 2 A anførte tekster i kraft 6 måneder efter Rådets godkendelse af den sidste af disse retsakter.